

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel:

Egész évre 4 frt — kr.
Félévre 2 frt — kr.
Negyedévre 1 frt — kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan számítunk.

Hivatalos hirdetéseknek 100 szög 1 frtért kószítunk.

Külföldi helyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

SÁTORALJA

Zemplénvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Steinfeld Jenő.**

SZERKESZTŐSÉG

ÉS
KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető közlemények az előfizetési pénzek, hirdetési kéziratok s díjak és a lap megküldésére vonatkozó felszólalások intézendők:

Sárospatak, Kovács-utca 176. sz.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Bérmertetlen leveleket nem fogadunk el.

Nyitlár minden sora 20 kr.

Árvizi tapasztalatok.

Szerencsénkre ismét elmúlt az árviz ideje s a tavasz megérkezett; és a vizek ismét rendes medrekben, árnyaikban folynak. Igen, szerencsénkre, mert bizony kicsiny volt a híja, hogy bajba nem jutottunk s a hazamentő vízszabályozás tönkre nem tett.

A veszély elmúlt s ezzel elérkezett az az idő, a midőn nyugodtan gondolkodhatunk afelől, hogy mit lehetne hát tenni akkorra, mikor ismét jégtáblák fognak úszkálni a Bodrogon s mikor ismét megalakul — a veszély elmúltával — az árvizi vészbizottság.

Mert szomorú, de — legalább itt a mi vidékünkön — úgy van, hogy nem törődnek az emberek — még illetékesek sem — a bajjal, mikor még nincs jelen s viszont eszeveszetten kapkodnak, mikor munkánk a veszedelem. Hát ez már így van, s ebbe nagyon nehezünkre esik bele törödni, kivált ha azon aggodalom is háborgat, hogy az árviz egyszer csak előnti majd vetéseinket, földjeinket s egy vagy két esztendőre földönfutókká teszen bennünket. Pedig az idén is igen közel jártunk hozzá. Az ugynevezett töltés az egész Bodrog mentén több helyütt igen megadta magát. Oldalából egész darabokat kimosott a tenger módjára csapkodó óriási víztömeg s bizony kevés nap kellett volna, hogy a töltést ketté szakítsa. Mi volt az oka ennek? Az, hogy a töltés mellett az ártér sima

terület s a víz szabadon, teljes erejében csapkodhat rajta végig s rohanhat a töltésnek. Ilyen erőnek tán csak a gránittal tudna ellenállani, de nem az agyag, mely a víz hatása folytán felpuhul s aztán az első rohanó hullám tovaragadja. Meg kell a víz erejét osztani, gondoskodni kell alkalmas eszközökről, melyek a víz rohanását meggátolják s a nagy erőt részekre szakítják, hogy így kevésbbé títést gyakorolhasson a töltés oldalára s ne moshassa el azt.

A töltés két oldalán 5 méternyire csigolya-fűzet, égerfát, tamariskus-fát, bokrokat kellene ültetni, továbbá fehér nyárfát s ezeket metszés által sűrű bokrokká növelni. Így aztán a rohanó hullám egy természetes falba ütköznék, mert arról ily óriási területen szó sem lehet, hogy egymás mellé vert cölöpökkel védelmezhesük a töltést. De másrészt azt sem mondhatjuk, hogy a töltés mostani állapotában helyesen van kezelve, mert azt az idejű töltésmosások már megmutatták. De visszatérve az általunk az imént ajánlott árvédelmi módra — nem szabad fákká nevelni az égert és ezüstnyárt, mint ez utóbbival most történik, mert az árt csak a bokor fogja meg s osztja szét s ez is csak akkor, ha jó sűrűn van egymás mellé ültetve.

Az árhordta törmelek, sar, korhadvány aztán letlepednek a bokrok közé s egy új természetes töltés képződnek át meg átfonva a bokrok gyökereitől, honnan a megtörő víz nem tudná kimosni a földet. Éz volna a legolcsóbb és legtermésze-

sebb töltésvédelem. A töltésnek csupán emelése a magas vízállás átömlése ellen biztosít ugyan, az elmosás ellen azonban nem.

És ez így van mindenütt, a hol természetes eszközök felhasználása mellett kell megküzdeni az árral. Szerencsés a hely, melynek bőven van földje arra, hogy ártérnek is maradjon s töltésvédő fűzesnek is felhasználható legyen.

Most is van ugyan néhol egész erdő a víz mellett s igen helyesen, de ez csak annak igazolására szolgál, hogy ott a hol a bokrok és a szederfa szétfolyó indái áthatolhatatlan sűrű képeznek, ott emelkedőben van folyton a talaj, míg a hol nem bokrokká, de fákká hagyták nevelődni a parti fűzeteket, ott a víz elmosásokat csinál.

Maga a beültetés igen kevésbe kerülne. Ismeretes a fűzfélék azon tulajdonsága, hogy ledugdosva is biztos fejlődésnek, tenyészetnek indulnak s méginkább így van ez a csigolyafűznél, mely hosszú, hajlós vesszőit azonnal hajítani kezdi ott, ahol egy kis nedvességet talál s ép úgy fejlődésnek indul az agyagon, mint a homokon vagy akár a legszíkesebb talajban, 3 év alatt átförhetetlen sűrűséggel borítja be a talajt s minden kis tenyernyi helyet betöltő vöröslő ágaival s fává sohasem nő, hanem csak terjed folyton. Különbön a licium is igen alkalmas védője a napsütötté részek lazább talajának s e tekintetben sem lehetne a kísérletnek karát vállalni.

A ki megfigyelte azt, hogy némely,

TÁRCSA

Egy utitárs.

— A Sátoralja eredeti tárcsája. —

Midőn egy év tavaszán huszonnyolc napi katonásirdra lettem behíva az onnipotens k. und k. regiments kommandótól, nem épen érdekeltlen kaland tette elviselhetőbbé a különben máskor eléggé unalmas és nem profissionatus utazó létemre szinte teljes utazómat.

Küldülési állomásomtól számítva a negyedik állomásom vonatunk buzamosabb főig tartózkodván, bevár egy más irányból jövő utasok megérkezését, hogy kiket ezéljük hason irányba visz. vonatunkkal tovább mehessenek.

A férfiak kimaradhatlan szokását követve hogy én se legyek jobban a deáné viszánál és mivel ezen szabálylly vált szokás úgy is elég erős annyira, hogy kivétel által erősebbé tenni teljesen fölösleges, én is kiszámtam kupémból egy pohar jó hűtött sör kedvéért. A mit elhagyni különben sem nagy megerőltetésembe és telkifurdalásomba kerül annál inkább, mert a nőnem viruló tavaszának egy szerény képviselőjét sem lehetett a sok ózsi rózsza és

szarkaláb díszes csoportjában a legnagyobb jókarrattal is találni, mely kupémban ékeskedett. Ha csak a legnégyebb módé szerint alakított fejkötlök kimagasló csomaján díszlő apró, rikító színű virágokat nem tekintem annak: mik az ellentétet még jobban kiélesítették közöttük és az elvirult arzu viselőjük között és ha csak nem akartam, hogy a herradás feletti bánatos érzés erőt vegyem rajtam.

Köpenyemet vállamra vetem, katonásan búcsút vettem jó utitársaimtól azzal az erősen eltökélt szándékkal, hogy ha valami privát pesh nem üldöz, többé aligha látjuk egymást.

A következő percben már az étteremben elmélkedtem egy pohar habzó sör mellett a szépség mulandósága és a világ hívsága felett; a melyből csak a vonatérkezést jelző esengőnyű éles hangja ebresztett fel. Sörömet kintetve, a peronra mentem ki. Éz alatt a vonat beérkezett. Midőn a büszögő lokomotív mellett elhaladt, olyan kétségbe esett zakatolást vitt véghez, mintha a feletti bánatának akart volna kifejezést adni, hogy legszebb utazóját, kit vitt valaha, veszteti el s mintha figyelmeztetni akart volna engemet, hogy ráim bizza őt, gondját viseljem.

Mint a végelgyengülésben vonagló ember szivverése, oly esendesen állott meg az én jövőendő utitársamat hozó vonat is.

A mint a fülkék ajtai fönyiltak, egyik második osztályú kupéból egy valóságos babaarcú leány lépett le. Sötét zöld utazó ruha és kis tavaszi fekete öltöny volt rajta Szőke göndör hajfirtók övezte fejcsokréjén, mintha az égen úszó báránys felhőket látánám, kis utazó zöld levelei mögöl, arczának tipon, üde vonasai ugy 16 évre engedtek következtetni, de nyugodt, biztos járása erőtebb nőt sejtetett a szemlélt előtt.

Megálltam a bejárat előtt, vártam, míg mellettem elhalad, hogy meggyőződjem, nem-e optikai csalódásban szenvedtem, vajjon a szépség nem-e a távolság négyzetével nő. De most az egyszer ellenkező volt a viszony. S a mint a jegyzetednek, midőn jegyöt kérte tőle, egy lakonice „tovább”-bal felett, egy kellemes érzés futott rajtam végig s eszembe jutott a lokomotív dörmögése, a mi akkor ugyelmen kívül hagyott. Egy elfojtott lélekzétvétel mondtam hált a sorsnak akaratlanul, hogy eddigi utazásomért ily kárpótlást tartott fel számomra. Mert ellátároztam, hogy mi csak egy vonalon utazhatunk, hiven kiseráni fogom és elkövetek mindent, hogy kellemesnek érkező társaságunk ne csak szótlán élvezze legyek.

Mi nagyon is könnyen sikerült.

Öntudatosan követtem; minden áron ismerni akartam a kedves teremtet. O a pénztárhoz ment, hogy a gyors vonatra jegyet váltson, mert alig

területet minden évben elborít az ár még is soha egy darabkát el nem mos belőle azon részeken, hol bokrok fődik a partot és viszont alámosza, rombolja azt a partot, melyet bokortalan pusztaságban hagyott a rövidlátó tunyaság; e czikben mondottaknak igazat fog adni. Ezeket tartottuk most szükségesnek elmondani s állításaink igazolása végett alkalomilag vissza fogunk még e tárgyra térni, hogy rámutassunk arra, a mi e kérdésben anyagi áldozatok nélkül, pusztán jó akarattal elérhető.

Spectator.

Igazolásul.

A „Sátoralja” 17. száma foglalja közlem a foglalkozik azon indítványommal, melyet a megyei pótadók kiretése és beszedése ellen — addig gyakorolt eljárás beszüntetése és megváltoztatása iránt — egyesenen a megyei közigazgatási bizottsághoz voltam hátor benyújtani. S minthogy a cikk mint egy felhívás eljáráson igazolására, a miért ily közérdekű indítvány megvitatásánál a reám illetékes megyei jegyzőt egyelet mellőztem, kötelességemnek tartom — védelmemet s szerény nézetemet — e helyütt előadni.

Előre becsajtom, nem oly céltól tettem ezen indítványt, hogy ezzel port verjek fel s talán kollégáim között föltűnni vágyék, mivel akkor csakugyan a jegyzői egyelet előtt kellett volna ezzel lármát csapni. Nem is oly új eszme ezen indítvány, melyet talán magamnak szeretnék vindikálni. Réseimről megannyi igyekvésen a vármegye illetékes vezetőségét, hogy a községre, egreszre és különösen a kezelő községi jegyzői személyzetre sokkal célravezetőbb volt a régi eljárás, a mikor a vármegyei pótadókat a községi pótadóval együtt kellett kezelni, mint a mostani külön választott rendszer, a hol 2—3 krajcáros tételekben 5—600 adófizető között 20—30 ft vármegyei pótadót szétvetni, beszállítani, nyugtázni és év végével számadási mérleggel ellátni szükséges. Tölem telhetőleg igyekeztem indokolni azt, hogy ezen kezelésére fordított s egyéb tekintetben ugy is túlterhelt községi és körjegyzők idejét sokkal nemesebb és hasznosabb dolgokra lehetne értékesíteni. Az ily és teher viselési arány pedig ez által csorbát nem szenved.

Meg vagyok ugyanis győződve, hogy vármegyei vezetősége, s különösen szeretett főszámverőnk s azon bizottság, melynek bírálatára indítványom bízottat nem nézi sem a személyt, a kitől a célravezető indítvány ered, sem az alakiasságokat, a melyeken keresztül illetet volna ennek menni, hanem ha az életképes, s célnak megfelelő, elfogadja a javaslatot a vármegyei bizottságának szintén elfogadásra ajánlja. Ellenkezőleg elveti s oda kerül, a hova a sületlen hírlapi közirat, a papirkosárba. Ez utóbbi nem mondom, hogy nem bántana! De koránt sem önbűszkeségem, hanem azon egyszerű indok miatt, hogy én is olykor vagyok azon

községi kezelő személyzetnek, a kinek drága idejét a vármegye pótadó külön kezelése szintén árképenyen igénybe veszi.

Hogy pedig esetlegem azt, hogy vármegyei szeretett főszámverője mily szívélyesen járul minden oly eszméhez, újítás vagy praktikus kezelési rendszerhez, a mi vagy az adminisztráció tisztaságára, vagy pedig a helyes adóztatási alap kiderítésére, vagy bármily a közigazgatás előnyére vonatkozik s erre befolyással bír; mutatja azon körülmény, hogy midőn a magas minisztérium az utadó törvény némely intézkedésének megváltoztatását czélba vette s erre a vármegyei szakvéleményét óhajította meghallgatni, szeretett főszámverőnk nem kizárólag saját eszméjét óhajította érvényre emelni, sem nem a jegyzői egylet, hanem minden egyes jegyző gondolatmenetének nyilvánítására támaszkodva, a begyűjtött különböző érvelésekből állította elő tapasztalatainak eredményét. — Hiszem s megfogunk róla győződni, hogy Zemplénvármegyei szakvéleménye — oda fönt is, mint számtalanszor — országos horderejű újításra fog becses anyagot szolgáltatni. — S nagyon óhajtaudó volna, ha különösen a községek államosítása előtt — a magas minisztérium — ily módon szerezné be azon értékes anyagot, a melynek felhasználásával — lehetne egyszer reá mondani, hogy egy községi törvény, mely újítás, vagy pótlásra nem szorult. — Hiszem, hogy jegyzői kollégáim között miközben eseten igen sok oly — részint tapasztalat, részint helyes érteki fogalomból merített intézkedés jutna az új államosított községi közigazgatás keretébe, a mi új életet, tetterőt és a közönléket — közművelődés tekintetéből — erős lökést eredményezne, a jelenleg pangásban sanyuló községi életre.

Most még csak annyit jegyzek meg annak eseteleésére, hogy életképes indítványt szeretett főszámverőnk magárára tette, hogy 1893. évben az utadó beszállítása és a megyei pénztár átvételi nyugtázása ellen Károlyfalva község részéről felmerült konkrét esettől kifolyólag általam beadott indítvány a tek. közigazgatási bizottság 600 893. sz. határozatával elfogadja, megyei érvényre emeltetett. Ekkor csak azért nem léptettek életbe, mert a pénztár kezelésénél agkoru volt főpénztárnokunk munkarejéit ezen újítás felülmúlt. Most azonban ezt mint elrendelt intézkedést felelevenítve, remélem, hogy az utadó beszállításának elenőrzésére irányuló újítás a legközelebbi pénzbeszállításoknál már gyakorlatba vére lesz.

Fentebbiekkel fogva arra az egy szívesrege kérem a Sátoralja sugalmazóját, hogy lenne szives oly türelemmel bevárni az indítvány bírálatát s eldöntését, mint a mily türelemmel várom én.

Kolozsy Ferencz.

VEGYES HIREK.

— **A pályázat eredménye.** A „Sátoralja” május 1. határidővel pályázatot hirdetett irány- és tározás- czikkre. A határidő lejárt s a pályázatok — bár a mennyiséggel megelégedve nem vagyunk — beérkeztek. Irányczikk beérkezett hat: tarozás czikklen cz. Mint megjegyeztük, a mennyiséggel megelégedve nem vagyunk; ezt azonban annak tulajdonitjuk, hogy a „Sátoralja” ez eljárása a

Oly természetes, gyermekes naivsággal mondta, hogy lehetetlen volt el nem mosolyognom magamat. Szerettem volna olembe kapni, mint egy babut, dődelgetni, mint egy babát, hogy ne sirjon. Rögtön meggyasztaltam, mondván neki, hogy a földieknek egyáltalán nincs joguk a mennyek felett ítéletet mondani és hogy a legnagyobb örömmel és készséggel felajánlani szolgálatát neki és hozzá hasonlóknak minden férfi legkedvesebb kötelessége.

Pár perc után, már kezem között volt a jegy, mit diadalal vittem neki, mint első szolgálatom eredményét, melyhez csak nagy tolokodás után jutottam, minék ő is szentanyja volt.

Az ismorkedés első nehézségei ily hamarjában és könnyen átesre, mint régi jó ismerősök kérdézősködünk utunk irányra tartama a mi legjobban érdekel engemet és czélja felől, a mely utóbbi neki tartott fel — úgy látszott — kimondhatlan örömet. Pedig mondhatom, hogy az ideiglenes ezélel megam szívettem volna lemm.

Ez alatt megszállalt vonatunk indulását jelző hangja s mi, mintha másképen nem is lehetett volna, egy kupába szállunk, mely megerőszegemert meg is kapjam jutalmamat a eszevő babától. Mert, midőn elhelyezkedett az ódon fekete hűrdíványon, melyhon majd elűnt, engem vele szemben levő helyület volt közves megkínálni, a kísérő szavakkal.

vidéki hírlapíróalomban még ez idő szerint szaklatlan. Reméljük, hogy egy újabb alkalommal már löbb lesz a versenyző. — E számban bővebben nem számolhatunk be a pályázat eredményével; a beszámolást a jövő szám fogja hozni a díjat nyert tározásikkal együtt.

— **Gyászhir.** Bukoveczky Nándor, sárospataki postamester ifju neje, szül. Pékary Ilona urnő, életének 25-ik boldog házasságuk 2-ik évében, rövid szenvedés után mult hó 30-án meghalt. A korán elköltözött nőnek siri alma legyen edes s itten hagyott szereteteinek pedig adjon az isteni gondviselés gyótyító bulzsamot e nagy csapás elviseléséhez.

— **Esküvő.** Belaszky Gyula, Bodrog-Keresztnar város derék jegyzője, ma esküszik örök hűséget Vajda János dombrádi birtokos kedves és szeretete méltó lányával, Bertával. Boldogságot, megelégedést talájon új otthonában!

— **Előleptetés.** A m. kir. igazságügyi miniszter Bernáth László s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéki irnokot a folyó év januar hó elsejétől kezdődő hatálylyal a XI. fizetési osztály második fokozatába léptette elő.

— **Sértés vesz.** Gróf Wolkenstein Oszvald szabócsvármegyei pthrégyi gazdaságában elhelyezett vertés nyájban a m. k. állami főállatorvos orvostest constaltt. Ezen betegség nem a nálunk uralkodni szokott orbáncok, hanem vármegyei területén még ismeretlen, igen veszedelmes és pusztító, sajátságos zardós tüdőlob. Az alispán — tekintettel arra — hogy Pthrégy község vármegyei k. határos, ezen veszedelmes kór tovatéréjébe és esetleges fellépése esetén, annak azonnali kiirtása céljából elrendelte, hogy a sertések között előforduló megvetegedési vagy elhullási esetek azonnal bejelentessenek és állatorvosilag megvizsgáltassanak s a boncolás alkalmával a vizsgálat különösen a tüdőkre terjesztessék ki.

— **A tavarnai vámos hid átvétele ügyében gr.** Hadik Barkóczy Endre hitbizományi uradalma és a vármegye közönsége mint a rámjóredelem tulajdonosa között fenforgó kérdések elintézése tárgyában az uradalom képviselője részéről azon kérelem terjesztett elő az alispánhoz, hogy a megrendelt eljárás vezetésével központi tisztviselő bizassék meg. Az alispán — mint Varamonói irjak lapunknak — a kérelemnek helyt adott és a megválasztott küldöttség elnökét az addigi tárgyalásokkal vezető Horváth József th. főjegyzőt küldötte ki. A megrendelt eljárás mult hó 30-án tartatot meg.

— **A vármegye központi választmánya mai rapon delután 4 órakor az alispán hivatalos helyiségében ülést tart.**

— **A közigazgatás reformálása** céljából kezintendő javaslatot folyó hó 2-án delután négy órakor tárgyalta az e célból kiküldött bizottság. Az értekezleten az alispán elnököt, A javaslat lenyegéről és az értekezlet megállapodásairól lapunk zártáig értesítést nem kapjunk.

— **Hivatalvisztesre ítélt körjegyző.** Danyiesko György állásától felfüggesztet tavarnai körjegyző, az alispánnak folyó évi 7756. sz. a. kell határozatával, az 1886. évi XXII. t.-cz. 90. §-ának a) pontjába ütköző fejelelmi vétségben vétkeknél kimondott és az idezett törvényczikk 95. §-ának b) pontja értelmében hivatalviszteszéssel büntetett Varamonói levelezéink közli velünk a határozatot

volt pár percünk az indulás előtt. A pénztárt meg lehetős sokan ostromolták, úgy, hogy sohogy sem tudott hozzá férni. En az alatt le és felszálltam, le nem véve róla szememet. Midőn egyszer felém fordult, tekintetünk találkozt. S mintha észrevette volna a hatást, mit megjelenésével reám gyakorolt, bár kissé rózsaszínűbb lett az arca, fölényének öntudatában mosolyogva hozzám lép ezen szavakkal:

— Hadnagy ur legyen szives nekem egy jegyet váltani X-ig a gyorsvonatra. En estig sem kapok s még le találok késmi s egy papír pénzdarabot nyujtott felém.

Bár mennyire is kívántam már hangját hallani s bár már szinte fölembre esengett képzelt hangja, mégis ezen nem vart föllépése és a behizelő hang, melyen megszólított, megelégedt s az első pillanatban mererem néztem szemembe s megszálltam gondolkozni, csak később nyultam a pénz után.

— **És lehet, külsőleg teljesen nyugodt voltam, ő észrevette meglepetésemet, mit megszólításával idézett elő.**

— **Mosolygó arcra, mintha fénytől ereszdedett volna, bűnbánólag mondta:**

— **Ugy-e, hadnagy ur, rozálit észlelkezttem, hogy megszólítottam? Egy fiatal leányhoz az uem illik és nem szabad a most én is által zsekkedésemért, mint legelőbbben tenni szokták?**

— **Es most, hadnagy ur, legyen az én vas paripás lovagom, e paripa nem rug és le sem vet.**

— **Erre en udvariasan megjegyeztem, észre nem véve a gyöngéd gunyt, hogy ezt csak neki köszönhetem.** Paripám ugyanis azért oly szelid, mert tudja, hogy rajtam kívül kedvesebb terhet is visz.

— **Vonatunk elindult s mi, vagy legalább is én, feledve a világot, meg azt a bobiskálva szundikáló öreg urat, kit a sok pied és utazó bunda különben is izolált tőlünk, kollema saecregással töltöttük az időt.**

— **Akár mint törekedtem megtudni felüle valamit vagy megismerni individualitását, rebus maradt előttem a kis tokeletlen mindvégig.** Kérdéseim elől, melyek személyiségére vonatkoztak, oly kedves ügyességgel tere ki, hogy kenyetlen voltam merő szemlelője nem e titokzatos sphinnek. Nyugodt és semmi rozsat sejtetni nem engedő gyermekes viselkedése meggett, valami kifürkészhetetlen e örök rejtejtű közéző női vonás lappangott, mit felismerem lehetetlen volt.

— **Két órai utazásunk után, mely alatt az intimitás azon határáig jutottunk — diaktetiv mellett legyen mondva — hol a harmatos pörös rozsanak mámorító illatát már a töröl szivhatjak az oda érkezők; egy nagyobb állomásra érkeztünk, hol vonatunk több ideig tartózkodott.**

— **Mivel már Apolló tűze az kora a zeniton lart,**

egész terjedelmében, nem vagynak azonban az helyzetben, hogy a lapunk zárta előtt pár perccel érkezett határozat indokával foglalkozunk. Jövő számunk hozni fogja az indokokat kivonatlag.

— Visszatört tilalom. A földmivélsügyi m. kir. miniszter értesítette a törvényhatóságot, hogy a Fejérvármegye területén fekvő Mártonvásár és Vaa! községekből, továbbá a Pest-Pilis Solt-Kis-Kunvármegye területén fekvő Egyedy Lajos-féle úpejstei szeszgyár bizalddából származó szarvas-marhákna Ausztriába való bevitele tekintetében, a ragadós tüdőbaj behurcolásának veszélye miatt fenntartott beviteli tilalmat visszavonta.

— Szegények gyógyszerze. A szegények részére a mult év IV. negyedében kiszolgáltatott gyógyszerokról szóló számlákat a m. kir. belügyminiszter érvenyesítette és azok értékét az illető adóhivataloknál utalványozta. Az érvényesített és utalványozott számlák értéke következő: 1. Kincsesy Péter s.-a.-ujhelyi gyógyszerész számlája 89 frt 10 kr.; 2. Widrich Samu szerencsi gyógyszerész 45 frt 04 kr.; 3. Jureczky Ervin tállyai gyógyszerész 48 frt 34 kr.; 4. Molnár János mádi gyógyszerész 65 frt 86 kr.; 5. Czifányi Béla tokaji gyógyszerész 108 frt 31 kr.; 6. Horváth Imre terezaai gyógyszerész 28 frt 95 kr.; 7. Frits József tölcséai gyógyszerész 12 frt 72 kr.; 8. Tolvay Imre nagy-mihályi gyógyszerész 43 frt 60 kr.; 9. Bötös Sámuel malcaai gyógyszerész 2 frt 05 kr.; 10. Fábry Béla gálszécsi gyógyszerész 11 frt 07 kr.; 11. Szekerák Ambrus homonnai gyógyszerész 18 frt; 12. Csizsár Árpád szinnai gyógyszerész 16 frt 63 kr.; 13. Lehoczky István mező-laborezi gyógyszerész 7 frt 18 kr.; 14. Duka Tivadar sztrópokói gyógyszerész 35 frt 44 kr.; 15. Gaál Sándor varannói gyógyszerész 39 frt 99 kr. és 16. Szikszák István király-heimezei gyógyszerész 35 frt 92 kr.

— A millenniumi történeti díszmenet iránt országsszerte nagy az érdeklődés. A vidékről számos hatóság és testület írt levelet, a melyben helyeslik ezt a tervet s bejelentik részvételüket. A díszmenethez szükséges ősi magyar hangszerek Káldy Gyula tanár utmutatása és tervei szerint készülnek.

— Meghívó. A sárospataki vegyes énekkar a főiskolai ifjúság közreműködésével, 1895. május 11-én. Sárospatakon, a városháza termeiben az épülő ref. templom javára, tánczygalmomál összeköttött hangversenyt rendez, melyre kívül ezimzett urat és családját tisztelettel meghívja a rendezőség nevében Bálint Dezso, Hodossy Béla. Kezdeté 8 órakor. Helyárak: ülőhely 1 frt, családjegy 2 frt. állóhely 50 kr. Jegyek előre válthatók Eperjes József könyvkereskedésében, este a pénztárnál. Egyes adományok köszönettel fogadotnak s hirtalpilag nyugtáztatnak.

— Színeszt. Abonyi Gyula, nemzeti színházi művész, a nemzeti színház művész gárdájából többeket toborzott össze, hogy a vidéket a nyáron beutazza, egy pár élvezetes estét nyújtsanak a műpártoló közönségnek. A kiránduló társaság tagjai: Láncey Ilka, Keczy Irén, Munkácsy Mariska, Lányi Bóla, Pálly György, Horváth Zolta, Lababár Kálmán, Kürömszer Gyuszi, Sánta Antal, Orsay Kálmán és Lányi Béla. Három előadást szán-

dekoznak adni és pedig egy drámát, egy zimművet és egy vig játékot. S.-a.-Ujhely műpártoló közönsége részéről amaz élvezetben, hogy a művész társaság június hó első felében fog előadást tartani, szívből várjuk a művészeket és előre is öröklünk a felett, hogy közönségünk nemzeti színházunk művész tagjainak játékában három estén át fog gyönyörködni. (r. l.)

— Ipartestületi békéltetés S.-a.-ujhelyben. Az 1894 év december hóban, egy ujhelyi jó hírnévnek örvendő cipész mester össze zörrent egyik segédjével elauyaira. hogy az illető nem kézzel, hanem kisebbzerű baltával, támáda meg a segédet s a szerencsés véletlen: csak a filét találta; de a segéd kiegészzett a mesterével s mintegy megvette az orvosi látleletet 3 frt, azonban a segéd egy hétig betegeskedett e miatt s nem dolgozhatott; rá 14 napra ismét összejöttek a segéd azt mondja nem kapott munkát, bár kért, a mester azt állítja, hogy elébb leszámolt s ugy küldött munkát, a melyet persze a segéd már nem fogadott el, mivel egy fél upot sétált: kéri azt a betegedési hetet, nem a fölmondási időt! megiztetlenni, a melyet az összeverés után nem dolgozhatott (tanuk ugyan hallgattattak ki; de mivel ezek a saját tanúi, voltak a mesternek adtak igazat. Ez okból a következő Határozat hozott: Az illető főnök; a segédnek köteles 48 óra, különbeni végrehajtás terhe alatt naponta 75 krt, összesen 6 frtot fizetni, munkakönyvét kiadni. E határozat ellen felebbezést az 1884 XVII. tcz. kizárja (ez volt decemberben). Ekkor, a nevezett fei megy a hatósághoz s bejelenti, hogy kellően kihallgatva nem volt a legnagyobb ellenségi voltak a békéltető-bizottság tagjai: — az I. fokú iparhatóság át ir a testületnek, hogy vegye fel újból az ügyet, kellő tanu kihallgatással és nem érdekelt békéltető tagokkal hozzon újabb határozatot. S az ipartestület bejelenté hozott határozatot s a segédet elutasította ügyével! ? s ez csak 4 hónap multával tudott megtörténni. II. Egy bádogos mester munkába vett egy segédét ügyszólólván télen s meggyoztek 4 frt. heti fizetéssel, koszt és kvártély nélkül, egy hóra rá a segéd azt mondja el akar menni — javitok nekéd 50 krral, ha maradsz s maradt oly kikötéssel, hogy egész nyáron nála marad: de ez csak szöbellel volt egymás között, sem szerződés, sem pedig a testületnél a viszonyváltás be nem jelentetése s most a segéd elakar menni Amerikába, fel mondott 14 napot: ezt le is dolgozta s főnöke mégsem erőszti. — A békéltető bizottság tekintre azt, hogy a főnök telen tartotta a mikor niucs még munka sáissu: elutasította és határozatban kimondta, hogy a segéd 4 azaz négy hétre munkába visszaverték. S ez meg már 6 heti felmondás lesz! Boldog idők! de nem baj tanuljanak a segédek a helyet, hogy vasárnap korszámznak, hogy jógaikat ne conihájják.

Beküldött.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

* Sulyos testi sértés. Mult évi márczius 26-án Sefcsik András és Juhász János izbugya — hrabózi lakosok között az ottani korszámában heves szóváltás keletkezvén, ennek lezajlása után Juhász

János a korszámából hazament s utána Gázdik György tanu társaságában sértett Sefcsik András is ott bagyta a korszámát s lakására igyekezett; ezen járat közben sértett a társával Juhász János vádolt haza elé érvén, sértett fel utóbbira meggyalázó kifejezéseket használt, e szavakra az alkalmasint lesben varázokott Juhász János udvarából kiugrott s egy darab félét fejbe vagta sértett Sefcsik András, erre sértett futának eredt, de vádolt üldözöbe vette s ujra megütötte. Minthogy ezen ütlegelesek folytán Sefcsik András a közkörházi orvos bizonylata szerint 26 nap alatt gyógyult testi sértést szenvedett, Juhász Jánost a törvényeszk súlyos testi sértés büntette miatt vád alá helyezte.

* Hatóság elleni erőszak büntette. A kir. törvényszék Gavula György és társai elleni bűnygyben a következő végzést hozta: Hübschman Leizer, Garula Hriez, Kaufman Sia, Homa Mihály, Halahán Mihály, Danyo Péter, Kaufman Herman. Halahán Jurkó borrói lakosokat és pedig Hübschman Leizer, Homa Mihály és Halahán Jurkó, mint felbujtók, Garula Hriez, Kaufman Sia, Halahán Mihály, Danyo Péter és Kaufman Herman, mint tettesek hatóság elleni erőszak büntette miatt vád alá helyeztettek. A vad alá helyezett elrendelő végzés indokai következők: mult 1884 évi június havában II—VIII- ad rendű vádlottak többek társaságában bevásárlás végett a sztrópokói járásba menvén, visszatértükben Hócsa községben Hübschman Leizer korszámjába tértek be, italozás közben Halahán György vádolt szöba hozván a Bodra községbeli erdőnek kilátásában lévő erdő rendezési munkálatait, Hübschman Leizer korszámrostól azt kérdezte, hogy ezen erdő felmérésének nem lesznek-e káros következményei s nem származik-e ebből baj a község lakosaira? — Erre Homa Mihály, Halahán Mihály és Danyo Péter vádlottak vallomása szerint Hübschman Leizer azt válaszolta, hogyha felmérék az erdöket, a legelőket, elveszik azt a király részére, ne engedjék a felmérést, mi sem engedték falunkban, kergesetek el az erdészt. Ezen gyujtó szavaknak eredménye aztán nem is maradt el, Gavula Hriez, Homa Mihály, Halahán Mihály, Danyo Péter és Halahán Jurkó, amint községükbe Borróba kerültek, Hübschman Leizer nyilatkozatúl esalhatatlan tanácsként közhírré tették, minek folytán az egész falu népe azon egyhangu határozatot hozta, hogy a kir. erdésznek az erdő felmérését meg nem engedés és azt meg fogja akadályozni mindaddig, míg csak a szomszéd Csértész és Habura községekben nem eszközlöte a felmérést. Midőn aztán mult évi augusztus 16-án Szántó Mihály kir. erdész utatisására Hormung Gusztáv m. kir. erdész gyakornok Borró községben megjelent a Homa Mihály községi bíró távollétében Bejda András községi hiteselek azon rendeletet adta ki, hogy a megkezdendő munkálatokhoz 12 munkást és egy előfogatot rendeljen ki s Bejda András ezen meghagyást teljesítette is, ekkor Borró község egész falu népe összesoprostosult és mindannyian, de különösen Gavula Hriez, Kaufman Sia, Halahán Mihály, Danyo Péter és Kaufman Herman feyegető hangon azt kiáltották Hormung Gusztáv erdőséggyakornoknak s majd ismételten a zendülés hírére oda érkezett Szántó Mihály kir. erdésznek, hogy ök az erdő fel-

a mit borult időben is sejtett volna a titokzatos moraj, a mi az emberben ilyenkor szokott elemeltaris erővel hangzani; mi is szükségöt éreztük ezen, bennünk keletkezett háborgás csillapításának. A mit a rakonczatlan baba nem hagyott meggyőzés nélkül

— Reméllem, a hadnagy úr is fogja tudni azon bibliai mondat, hogy az ember nem csak kenyérről él, hanem mind azzal, a mi az ... lsten szájából jó. En utána tettem: És a mi a magásból!

— Ez sem elég — felelt ő — hanem, hogy a bibliai mondas első része az első szükség, mutatja azt az indiskrét hang s az után következik a második, a mit én soha sem hallottam s a mitől én, most már csakugyan az lennék, a ki telett a földiek most mondhatnák itölöt — s ha úgy tetszik, úgy jön a harmadik rész.

Igy tehát egy vádemnyen levünk, az ásterembe mentünk megnyugtanni a nyugtalankodókat az én számlámra, a mit ki is jelentett kis úti társam, indokolva úgy, hogy a mama csak épen annyit adott a miből az úti költség kitelik, azért, hogy a kupóból, a melybe jó tanácsokkal ellátva útelt, ki ne szállhasson, nehogy valami non putáremnek legyen kitéve, a mire egy fiatal leany sok esetben el lehet köszülni.

— Annál inkább ő — feleltém én. Kielegítve a követelőzőket, még egy kis pak süteményt vásároltunk t. velem, felszálltunk indulóféiben levő vonatunkra.

Most már nem szembe, hanem maga mellé ültetett a baba, a mit különben én már előbb is megcselékedtem, a mire tőle kaptam erlaubnisseheint közöb untuk végpontjáig.

Felőrai kellemes időtöltés után, válopontunkra érkezünk.

S nokem, bár nehozen esett e kedves lónytől megválni, a nélkül, hogy kilétéről valamit megtudtam s a valahai viszontlátás reményének csak halvány sugara is keesegtetett volna, bücsüt kellett vennem és magam további jóindulatába ajánlottam.

O piczi kezét e szavakkal nyujtá bucsuzóra: — Olyan jó volt hozzám, ismeretlenhez egész untuk alatt, nem reméltem, hogy még egy kéresemét megtagadn.

En némán hájtám meg magamat. Szavakkal nem feshető a lelki állapot, mit éreztem erre. A legvármesebb vágyaimnak teljesülését hittem vagy legalább is gondoltam, hogy kilétét árulja el és a legközelebbi találkozásunkat helyezi kilátásba egy rendez-vouson. Teljesen meg voltam elégedve magammal, hogy ily nagy erőberugtot csináltam.

De a következő pillanatban tündérálmain, mintha valami szelvény ragadta volna el, egyszerre megsemmisült, még arról is megfeledkeztem, hogy ilyenek is voltak valaha.

O hamiskásan mosolyogva, zsebébe nyúlt s összehogott kezében valamit tartva, felém nyujtja azt. — Nézze, hadnagy ur, itt van a kezemben egy

esomó apró pénz, pénztárczám annyira kicsiny, hogy bele nem fér, cserélje be nekem egy papir forinttal, lehet, hogy több, lehet, hogy kevesebb.

Azt hiszem, fölösleges mondanom, a merész gondolatok után, hogy miként éreztem magamat. Mintha legalább is egy jó mennyiségű hideg vizet öntöttek volna nyakamba, teljesen lehűltem.

Kivétem pénztárczámát és kívánságát teljesítem. Még egy kétszerítés s én menn voltam a vonatról. De nem tudtam addig elmenni, míg a vonat el nem tűnt szemem elől, a mely az én titokzatos úti tasmant vitte.

Csak néztem, néztem, pedig a vonat már messze járt, vitte magával azt, ki engem becsapott, hogy másnak is hasonló meglátpotást szerezzen.

Az apró pénzről, melyet köpenyem zsebébe csusztattam, egészen megfeledkeztem (csak, midőn esőregye juttatta eszembe a történeteket és keltette fel beannem a reminiszenenciákat, kuriozumból kiszedtem és megszámláltam).

Mit képzelnék t. olvasóim, ezzel is becsapott? Hétvenöt krajczár volt összesen a sok, kedves apró pénz.

Igen tisztelt hölgyeim, magok mondjanak véleményét felőle; hiszen magok állanak hozzá a legközelebb, a nő belvilágát magok ismerik a legjobban minden képzeltető és képzeltetetlen változásával, titkaival.

H I R D E T É S E K.

méréat mindaddig meg nem engedik, míg az erdész ezen műveletet a szomszédos Csértész és Habura községben végre nem hajtja. Szántó Mihály erdész eleinte ismételtén is csitítani igyekezett a felingerült falu népét, de különösen Garulya Hricz, Danyo Péter, Halabán Mihály, Kaufman Sia és Kaufman Herman szüntelen bujtogatása miatt a békés felhívás eredménytelen maradt elannyira, hogy Szántó Mihály erdész csendőri karhatalmat volt kénytelen igénybe venni s csak úgy kezdhetne meg munkálatait. Garulya Hricz, Halabán Mihály és Danyo Péter a vizsgálat során beomerték a terhekre rótt cselekményeket, a többi vádlottak azonban tagadták bűnrészségüket; tekintve azonban hogy a tagadásban lévő vádlottak ellen a vádhatározat a felhívott tanúk vallomásaival bizonyíthatónak mutatkozik, a vád alá helyezést elrendelni kellett.

Gondolatok.

A béka a szeretet gyümölcse, mert hogy békeben éljünk, sok dolgot kell eltűnünk.

Ha az elméletek ütköznek össze, a tapasztalás-hoz folyamodunk s ha ezek mondanak egymásnak ellen, visszatérünk ismét az elmélethez.

Ki pártoltatott, pártol maga is, ki érdem által emelkedett fel, szívesen segíti az érdemet.

Ki semmit nem gondolkodik, annak a tapasztalás sem használ és ki semmit sem tapasztal, annak a gondolkodás sem használ.

Gonosztevőben azt nézd, ha könyezik s, ha igen, akkor megmentheted. Sírni csak még jó lelkű tud, — rikoltani, gyáva képes, — de az érzéketlen rendszeren rossz szívű is szokott lenni, ha csak a könyűket. épen a fájdalom nagysága nem tartja vissza.

Tk. 166. szám bead. 1895. január hó 15-én.

Árverés hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplénvármegye árveszkének a Golenics Antal és neje sz. Langh Anna hagyatékához tartozó ingatlanokra kért önkéntes bírói árverés iránti ügyében a s.-a.-újhelyi kir. törvényszék a szerencsi kir. járásbírósg területén lévő Mád község és határában fekvő a következő ingatlanokra ugymint:

I. a mádi 747. számú tjkvben Golenics Antal tulajdonául felvett

a) + 1968. hr. számú „Útban Görbe” szőlőre 25 fnt kiküldtési árban;

b) a mádi 747. számú tjkvben foglaló 989. hr. számú szántóföldre a „Gyöftiken” 132 fnt kiküldtési árban.

II. A mádi 95. számú tjkvben Golenics Antal és neje szül. Langh Anna tulajdonát képező:

a) a + 75. hr. számú belsőség és azon épült 13001. számú ház és pinézere 2544 fnt kiküldtési árban;

b) a mádi 65. sz. tjkvben + 937. hr. sz. alatt töltött a „Gyöftiken” fekvő szántóföldre 161 fnt kiküldtési árban;

c) a mádi 65. számú tjkvben + 1344. hr. számú adatt felvett a „Fürdőházi szilyások” között fekvő gyümölcsös kertre 66 fnt kiküldtési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi május hó 16. napján délelőtt 10 órakor Mád községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtési áron adúl is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik az ingatlanok becsurának 10%-át vagyis 2 fnt 50 krt, 13 fnt 20 krt, 254 fnt 40 krt, 16 fnt 10 krt és 6 fnt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-ez. 42. §-ban jelzett ár-folyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt költ igazságügyi miniszterumi rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiküldött szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

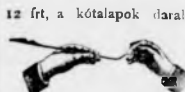
Kelt a szerencsi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóságnal 1895. január 16.

Várady Sándor.

kir. albiró.

Sternberg Ármán és testvére
és. és kir. szab. hangszer-ípar
B.-pest, VII. k., Kerepesi-út 36.
Saját gyártmányú, mindenemű hang-
szerek és azok kelleivel és alkatrészei.
Mindennemű hangszerek és zenélő-
művek javítása és hangolása szak-
szerű pontossággal teljesítetik.

„Columbus”

és. és kir. szabad. czimbalom-verőfej megszünteti az eddigi pamutozást és czernázást, erős és csengő hangot nyerünk általa. Minden verőfej bárki rábuzhatja és mindenkor le is húzhatja. Sohasem pusztul el. Ara a verőpalczákkal az utóbbiak minősége szerint 1.50, 2 fnt 2.50, 3 fnt és 3.50. Külön a „Columbus” verőfej pária 1 fnt.
Képes árjegyzék: a) harmonikáról; b) mechanikai zenélő-művekről és zenélő dísztagyokról; c) minden egyéb hangszerekről, hangszerkellékről és húrokról külön kiadásokban ingyen és bérmentve küldetik.

12-20

Legújabb! Legújabb!

INTONA

Különlegességek az érzéshang harmonikákban
változtatható érzé-játéklapokkal és
korlátlan műsorral.

Ezen új találmány hangszereket minden előzetes tanulmány és zenésmeret nélkül, száz meg száz tetszés szerint: zenedarabot lehet játszani. Ara

Orvosi tekintélyek által kitűnőnek elismerve.

„RHEUMA-SZESZ”

biztos hatású külszer rheuma, csúsz s a test bármennemű szaggatasai s fáj-dalmái ellen.

Ara 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Kapható a készítő WIDDER GYULA gyógyszerésznel

KIS-SZEBENBEN.

Sárospatakon: Trsztyanszky Károly.

S.-a.-Újhelyen: Kincsesy Péter.

Nagy-Mihályon: Tolvaj Imre.

Szerencsen: Bota Béla üzvegye.

Tokajon: Cziganyi Béla.

Varánnon: Gáll Sándor.

Homonnán: Szekerak Ambrus

urak gyógytáraiban, az összes fővárosi, valamint vidéki gyógytárakban.

Fog és fejfájást 5 percz alatt megszüntethetünk.

Elismert legtisztább alkalikus

KRONDÖRFI SAVANYUVIZ

Asztali- és gyógy-viz

orvosi tekintélyek tapasztalata szerint kiváló gyógyhatással bír köhögés és rekedtségnél, tüdő-, gyomor- és hólyaghurutnál.

Borral vegyítve felséges ital.

Magyarországi főraktár: Bauer Lajos és testvére Budapest, Arany

János-uteza 9. szám.

Kapható S.-a.-Újhelyben: Szentgyörgyi Vilmos, Behyna testvérek.

Grünwald M. és Maláricsik György kereskedésükben.